

bøger osv., der fremover vil være med til at understøtte de frivilliges arbejde.

Forslagsstillerne ønsker, at regeringen skal sikre, at selvmordsforskning fortsat vil være et prioriteret område. Det er jeg enig i, og derfor har vi også Center for Selvmordsforskning, der sikrer en løbende og vigtig forskning på området. Centeret er en selvejende institution under Socialministeriet, som forsker i årsager til selvmord og selvmordsforsøg og fungerer som videnscenter. Centeret udpeger også særlige indsatsområder i det forebyggende arbejde og står for den tidligere nævnte uddannelsesplan. Centeret modtager årligt 2,1 mio. kr. fra satspuljemidlerne.

Til forslaget om at iværksætte handlingsplanens anbefalinger over en ny 5-årig periode vil jeg sige, at handlingsplanen fra 1998 rummer en masse gode anbefalinger. De anbefalinger er så vidt muligt fulgt op i de projekter, som er iværksat efter indstilling fra referencegruppen, og mange af de projekter går på tværs af sektorerne.

Nu skal de gode erfaringer forankres i bl.a. Sundhedsstyrelsen, Center for Selvmordsforskning, de frivillige organisationer, amter og kommuner, så vi kan sikre en stabil og langsigtet indsats på området. Så selv om arbejdet med handlingsplanen formelt slutter, så fortsætter arbejdet på området, og de ting, beslutningsforslaget efterlyser, arbejder vi allerede med på den ene eller på den anden måde.

Kl. 11.50

Men jeg mener, at der fortsat er nogle særlige grupper, der har behov for at have et særligt fokus. De grupper er: unge kvinder, hvor der er sket en stigning i antallet af selvmordsforsøg; ældre mænd, hvor der desværre også er mange selvmord; psykisk syge, som har en forøget risiko for at forsøge eller begå selvmord.

Jeg vil derfor inden for bestående midler sørge for, at der iværksættes en særlig indsats over for de grupper, hvor vi både vil følge udviklingen og komme med målrettede initiativer, der kan modvirke en uheldig udvikling. Hvis der herudover er nogle konkrete projekter, der bør sættes i værk, må der tages stilling til dem, når de foreligger.

På den baggrund afviser regeringen beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Socialministeren siger jo prisværdigt klart, at referencegruppen skal nedlægges. Også i dag i en artikel i Jyllands-Posten fremgår det klart og tydeligt, oven i købet – synes jeg nok – med en vis arrogance over for det arbejde, som er foregået. Ministeren tillader sig at sige, at man som projektansat jo kan blive så glad for sit arbejde, at man gerne vil fortsætte. Det synes jeg sådan set hverken er arbejdet eller sagen værdigt.

Men ministeren siger også i den artikel, at nu har referencegruppen løst sin opgave, nemlig at komme med gode forslag. Jeg må sige, at det undrer mig, at ministeren siger det, fordi det jo slet ikke var referencegruppens opgave. Referencegruppen skulle følge op på de forslag, der lå fra Sundhedsstyrelsen.

Derfor må jeg spørge ministeren, om det er sådan, at ministeren nu kan sige: Nu er alle forslag iværksat, der er ingen grund til at følge op på de omkring 100 forslag, der lå i slutningen af 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nogle af de forslag, der lå, var jo bl.a. at lave modelprojekter rundt omkring, så man kunne se, hvordan man bedst følger op på det her område. Så laver man nogle modelprojekter og oparbejder en best practice inden for området. Det er jo den viden, der nu skal spredes ud.

Det er derfor, man kan sige, at det er en afmålt periode, hvor der skulle følges op på nogle forskellige ting. De har fået opbygget en hjemmeside, der nu er overført til Center for Selvmordsforskning osv. Det er gode, nyttige ting.

Jeg er bestemt ikke arrogant over for referencegruppens arbejde. Jeg synes, at det har været meget relevant. Men vi må altså også anerkende, at når vi sætter nogle projekter i gang inden for et tidsbegrænset perspektiv, så har der også været en idé med det fra starten. For hvorfor gjorde vi det ikke permanent fra starten? Det må jeg så også spørge om.

Hvorfor arbejdede de partier, der var med til at nedsætte referencegruppen i sin tid, så ikke for, at det var en fast bevilling, der fortsatte? Man har jo været helt klar over, at det var noget, der skulle ophøre, fordi det var et stykke arbejde, der skulle laves, og så skulle det forankres, som vi altid forventer os af de projekter, der bliver sat i gang.